

Het Mijnwaterproject...

Het enthousiasme van de initiatiefnemers van het Mijnwaterproject werkt aanstekelijk, wel zodanig dat zij zelfs de overheid hebben weten te strikken om er geld in te steken.

"Dit is vernieuwend en innovatief, het is het ei van Columbus".

Je boort een gat in de grond, liefst 700 meter diep, je komt toevallig uit in een oude mijngang waar je warm water aantreft en met dit warme water kun je huizen, ja zelfs hele fabrieken verwarmen.

Echter, het is te mooi om waar te zijn. Je hoeft er niet voor doorgeleerd te hebben om uit te rekenen dat de opbrengst van de warmte-energie niet opweegt tegen de energiekosten om het warme water van uit grote diepte naar de oppervlakte te pompen en op de plaats van bestemming als warmte-energie af te leveren.

Aspecten als duurzaamheid en milieuvriendelijkheid van deze vorm van energiewinning zijn een utopie en wegen niet op tegen de vervuiling in de vorm van co₂ uitstoot die het gevolg is van het energieverbruik.

Ook uit eerder onderzoek is reeds gebleken dat deze vorm van alternatieve energiewinning uit de Limburgse bodem uit financieel economisch oogpunt niet haalbaar is en alleen maar kan bestaan dankzij torenhoge subsidies.

Ondanks deze kennis en tegen beter weten in, is er toch een gat geboord, de hunkering naar het verleden is schijnbaar groter dan het verstand. Het zal je maar gebeuren, met een cameraatje aan een draadje naar beneden en in een oude mijngang het boterhamtrommeltje ontdekken dat je daar 30 jaar geleden achterliet.

Dit speeltje kost de gemeenschap alleen maar geld en zal uitgaan als een kaars, dus stop deze onzin en gebruik het subsidiegeld voor betere zaken.

Cor Geilen